

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 146 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lovene om folke-, invalide- og enkepension. (Nedsættelse af aldersgrænsen for førtidig folkepension fra 60 til 55 år m. v.).

(Lovforslag nr. L 51 B. Fremsat 8/3 77. Første behandling 10/3 77. Betænkning 22/4 77. Tilføjelse til betænkningen 13/5 77. Anden behandling 24/5 77. Tillægsbetænkning 25/5 77).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ebba Strange (SF):

Ved anden behandling af det foreliggende lovforslag havde socialistisk folkeparti sammen med Danmarks kommunistiske parti stillet et ændringsforslag om at forhøje den pensionsydelse, der her stilles til rådighed for aldersgruppen mellem 55 og 60 år.

Det forslag blev nedstemt af folketingsflertallet, og derfor står vi nu i dag og skal stemme ved en tredjebehandling, hvor det, der tilbydes denne gruppe mennesker, er det skræbete beløb, som folkepensionsbeløbet i dag udgør, og som nu altså tilbydes en gruppe mennesker, der både har forsørgelsesforpligtelser og behov af et ret stort omfang.

Imidlertid har vi i socialistisk folkeparti erfaring, at der er vældig mange mennesker i dette lønd, der på grund af nedslidning og på grund af et umenneskeligt arbejdspress ønsker at blive førtidspensioneret i en alder af 55 år og i al fald inden 60 års alderen. Vi synes, det er beklageligt, at denne gruppe skal spises af med det helt utilstrækkelige beløb, men på den anden side vil vi ligesom bøje os for, at den gruppe ønsker, er en retssikkerhed, og at de kan blive fri for at gå på bistandskontoret at hente deres penge, at de kan få dem gennem en pensionslov, og derfor undlader SF at stemme til det foreliggende lovforslag.

Tove Jørgensen (DKP):

Når DKP vil stemme imod det lovforslag, der i dag er til tredje behandling, skyldes det ikke, at vi ikke synes, der er behov for en eller anden form for førtidspension, men det skyldes, at det forslag, der ligger her, ikke tilfreds-

stiller de krav, vi må stille til en sådan pension. Der er væsentligst 3 årsager. Det er beløbets størrelse, det er den persongruppe, der er regnet med, og det er spørgsmålet om frivillighed.

Beløbets størrelse har vi allerede ved andenbehandlingen gjort opmærksom på var for lille. Hvad angår persongruppen, mener vi ikke, det kan være rigtigt, at de personer over 55 år, som falder for 26 ugers reglen, skal være henviset til at søge førtidspension.

Der bliver i lovforslaget arbejdet med en årlig tilgang på 1.500 mennesker. Alene i øjeblikket går der omkring 14.000 over 55 år, som har været langtidsledige, dvs. i over 200 dage. Det skøn, man har lavet, er baseret på tilgangen af 60-67-årige, og det er et fuldkommen uholdbart skøn, hvis vi skal tage den nuværende arbejdsløshed i betragtning.

Men alleralvorligst finder vi spørgsmålet om frivillighed, som ikke er tilgodeset i dette forslag. Her er der tale om, at man kan tvinge folk til at søge førtidspension. Jeg skal tillade mig at referere et svar, vi har fået i udvalget, og hvori det hedder, at det sociale udvalg i givet fald vil kunne afslå at yde hjælp efter bistandslovens § 43 under henvisning til, at behovet for hjælp til underhold vil kunne dækkes gennem ydelser efter pensionslovgivningen, således at betingelserne for hjælp efter bistandsloven ikke længere er opfyldt. Har den pågældende søgt førtidig folkepension, kan der imidlertid ydes hjælp efter bistandslovens § 43, indtil pensionssagen er afgjort. Det vil i realiteten sige, at det valg, man stiller de mennesker over for, er: vil du modtage førtidspension, eller vil du slet intet have?

Socialministeren (Eva Gredal):

Det kommunistiske parti har i en mindretalsudtalelse vedrørende dette forslag anført, at frivillighedsprincippet ikke er opfyldt, når en person kan nægtes hjælp efter bistandsloven under henvisning til, at vedkommende er berettiget til førtidig folkepension.

Må jeg gøre opmærksom på, at kontanthjælp efter bistandsloven ydes som udgangspunkt efter § 37 om forbigående hjælp. Først når behovssituationen skønnes at blive vedvarende, dvs. når den pågældendes fremtidsudsigter efter forgæves forsøg med anden støttende indsats må bedømmes således, at det vil være nødvendigt at yde en løbende økonomisk hjælp til underhold, går den pågældende over til varig hjælp efter bistandslovens § 43.